

αβράκωτος

αβράκωτος, -η, -ο, επίθ. [<α- στερητ. + βρακώνω + κατάλ. -τος], που δε φορεί ή που δεν έχει να φορέσει βρακί, ο ξεβράκωτος και κατ' επέκταση ο πολύ φτωχός: «είχε το μωρό της αβράκωτο μέσα στο καρτσάκι || είναι όλοι τους πλουσιόπαιδα και δε θέλουν κανέναν αβράκωτο στην παρέα τους»·

- *αβράκωτος έβαλε βρακί και σε κάθε πόρτα το 'δειχνε*, λέγεται ειρωνικά για άτομο που επιδεικνύει κάποιο καινούριο απόκτημά του με καμάρι: «πα πα πα μ' αυτόν τον άνθρωπο! Αγόρασε ένα κατσαριδάκι κι αβράκωτος έβαλε βρακί και σε κάθε πόρτα το 'δειχνε»· βλ. και φρ. *καινούριο κοσκινάκι μου και πού να σε κρεμάσω*, λ. *κοσκινάκι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας